

sund Fornuft og Logik i, at han har Ret til at holde det Standpunkt og til at vente, at han vil kunne holde sine Følf sammen mod os paa det, dersom vi gif ilden for det. Netop i Kraft af De Herrer's eget Standpunkt, begyndende fra 1890, da De fik fornuftigere og bedre Tanker, netop i Kraft af det, at vil man udrette noget, maa man tage tilbørligt Hensyn til den Modstand, man skal overvinde, maa De Herrer derfor vist indrømme mig, at ville De have noget som helst gennemført, maa De tage alle Kommuner med. Hvis De Herrer havde vedblevet at holde sig til Ordførerens Motivering fra 1ste Behandling, havde De været ulige stærkere, men ved at frafalde det og gaa over til Princippet med Fattig- og Alderdomsforsørgelsesbyrden, forekommer det mig, at de ere blevne meget betydelig svækkede, for det vide vi jo dog alle, at den Vej, det er gaaet med Smaafoik her i Landet i mange Aar, er, at de ere vandrede fra Landet ind til Byerne, og Byerne ere tiltagne med et stort Antal Indbyggere for hver Følfetælling, vi have haft. Derfor er det da selvfølgelig, at Fattigbyrden og Alderdomsforsørgelsesbyrden vilde falde meget haardt paa Købstæderne. Hvad Interesse skulde derfor vi Landmænd have af at føre en Politikk, der hidiede Land og By imod hinanden. Vilde det ikke, saa længe vi staa midt i Grundlovskampen, i Kampen for vor grundlovmæssige Ret, være en Ulykke for os, om vi lavede Love herinde, til hvilke Byerne vilde sige som saa: Enten vi ere Socialdemokrater eller Venstremænd eller Høiremænd, det er ligegyldigt, men vi Købstadsfoik maa søge at staa os sammen mod Landbrugerne, for nu ville disse staa os. Det vilde være en meget ulog Politikk, og derfor har jeg ikke kunnet følge de Herrer paa deres Vej men har stillet mit Vædringsforslag. Det forekommer mig at have store Fordele, for det første, at det hder større Retfærdighed, for det andet, at det ikke ved sin Fremkomst hidser Land og By mod hinanden, og for det tredje, at det har større Udsigt end de Herrer's til at blive accepteret af Finansministeren. Thi han har baade her og i Udvalget hævdet, at der absolut maatte tages Hensyn til alle Kommunerne. Mit Forslag har ogsaa den Egenskab ved den Form, det er i — og derfor har jeg ikke kunnet acquiescere ved det Standpunkt, det ærede Medlem for Kjøbenhavn's 7de Kred's (C. Hage) indtager, at efter mit Forslag vil Landkommunerne omtrent staa det samme som efter de Herrer's. Efter mit Forslag vilde Amtskommunerne staa 2,232,000 Kr., Kjøbenhavn 396,000 Kr.

og Købstæderne 312,000 Kr. Det vilde jo i alt blive 2,940,000, altsaa ca. 3 Millioner. Men nu hørte vi i Gaar, da Finansloven forlod os, at den har et Overskud paa 3½ Million, saa der er ikke i den Forstand Mangel paa Penge. Altsaa mit Forslag vil give omtrent det samme Beløb til Kommunerne paa Landet som de andre, men det medfører den Retfærdighed, at Byerne staa noget, hvad der forekommer mig fuldt berettiget, af det aarlige Overskud paa Finansloven. Det er nu min reelle Motivering af mit Forslag, men endnu skal jeg gøre et Par korte Bemærkninger. Den ærede Ordfører refererede stadig i sit Foredrag — og selvfølgelig — til Finanslovens Overskud, og det var jo ogsaa Grunden til, at Lovforslaget ikke blev sendt i et særligt Udvalg men henvist til Finansudvalget. Det var ogsaa det, der begrundede min Optræden med at foreslaa § 29 paa Finansloven hægtet sammen med Overskudet. Nu staa vi et andet Spil at se her i Dag, nemlig at de Følf, der stemte imod Forslaget forleden, de stemme gladelig for det i Dag. Men det forekommer mig, at det vilde være den naturligeste og selvfølgeligste Sag, naar vi, da vi sendte Finansloven op med dette Overskud, samtidig havde givet Anvisning paa, hvad det skulde anvendes til. — Nu turde det vel gaa saaledes for de Herrer: nu vedtage de selvfølgelig med deres Flertal i Følfetinget dette Forslag enten i denne eller i en noget lignende Skikkelse, som det staa i Dag, og sende det saa op til Landstinget. Hvad sker saa? Ja, Landstinget giver sig til at omtalstare Finansloven og sørge for at staa Overskudet formøbet paa bedste Maade, men lade dette Overskud fuldstændig ligge. Det ser det da ud til, og saadan vil det naturligvis gaa, hvis Landstinget da ikke behandler Forslaget saaledes, at de staa det for Panden, ligesom de stogte det Forslag for Panden, der i sin Tid kom fra det ærede Medlem fra Røge (Alberti). Derfor har jeg slet ikke fortrudt mit Standpunkt fra hin mindeværdige Nat, da vi diskuterede denne Sag. Det var efter min Mening det eneste fornuftige Standpunkt. — Endnu skal jeg kun gøre den Bemærkning, at den ærede Ordfører sagde, at mit Forslag havde de ikke set tidligere, da vi diskuterede hin Aften. Og det sagde han ikke, søjede han til, fordi han vilde lade mig noget høre i denne Retning, men han bemærkede det kun for Fuldstændigheds Skyld. Det var mig fysisk umuligt at stille Forslag til Loven, saaledes som Forholdet var sidste Gang, da jeg ikke var sikker paa, at jeg kunde naa herover og staa mit Vædringsforslag stillet.